

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.824 van 30 juni 2015
in de zaak A. 208.697/X-15.405.**

In zake : Steven JANSSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Geelen en Chris Schijns
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de STAD GENK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Paalsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE LIMBURG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 april 2013, strekt tot de
nietigverklaring van :

“1.Het besluit van de Deputatie van de provincieraad Limburg houdende
goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan van de Stad
Genk ‘Paresbemden’ van 23 januari 2013. [...]

2. Het besluit van de gemeenteraad van de Stad Genk houdende de
definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
‘Paresbemden’ van 25 oktober 2012 [...].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord
ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 mei 2015.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rutger Tibau, die *loco* advocaten Koen Geelen en Chris Schijns verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Joris Gebruers, die *loco* advocaat Wim Mertens verschijnt voor de eerste verwerende partij, en Inge Willems, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij besluit van de gemeenteraad van de stad Genk van 19 november 2009 wordt het voorontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: GRUP) “Paresbemden” bestaande uit een memorie van toelichting, de stedenbouwkundige voorschriften, een plan bestaande toestand, een bestemmingsplan en een onteigeningsplan voorlopig vastgesteld.

Voorvernoemd voorlopig vastgesteld GRUP is gelegen tussen de Oude Postbaan, de Hoefstadstraat en de Winterslagstraat. Verzoeker woont aan de Oude Postbaan 45.

3.2. Het plangebied is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan Hasselt-Genk grotendeels gelegen in woonuitbreidingsgebied.

3.3. Naar aanleiding van het opstellen van dit plan wordt op 23 februari 2009 een screeningsnota opgesteld.

3.3.1. Onder de rubriek “7. Globale visie op de ontwikkeling van het gebied” van die nota wordt onder meer gesteld:

“Door in het plangebied de belangrijkste groenstructuren (houtkanten en bospercelen in gemeentelijk eigendom) te integreren in de ruimtelijke uitleg wordt het structurerend groen een publieke ruimte die een recreatieve en functioneel bindende functie krijgt op een hoger planniveau (plangebied in zijn directe omgeving) en een visueel scheidende en bufferende functie krijgt op een lager planniveau (perceelsniveau). Op het niveau van het plangebied zelf wordt het groenbestand als structurerend en als belevingselement beschouwd in het versterken van de identiteit, de belevingswaarde en de beeldwaarde.

[...]

De 2 maximaal gevrijwaarde bospercelen bepalen samen met het versterken van de houtkanten in sterke mate de nagestreefde ‘wonen in het groen’ visie. In functie van het maximale behoud van het structurerend groen worden de 2 bospercelen samen met de structurerende houtwallen ingelijfd in het openbaar domein waardoor gelijktijdig een consequent beheer kan gebeuren. Om de groenwaarde en toekomstige identiteit van het plangebied te verhogen wordt de zonevreemde vegetatie (Sparren, Amerikaanse vogelkers, ...) volledig gekapt en vervangen daar waar structuurondersteunend door streekeigen vegetatie.

De ruimtelijke uitleg gebeurt op zodanige manier dat de belangrijke groenstructuren maximaal behouden blijven en ondersteunend werken in de beeldwaarde van het plangebied. Gelijktijdig wordt de ontsluitingsinfrastructuur zo gesitueerd dat een maximale ontwikkeling van de resterende terreinen steeds mogelijk blijft.”

3.3.2. Onder de rubriek “4.3.3. Landschap, onroerend erfgoed en archeologie”, “Landschaps-visuele benadering” van dezelfde nota wordt het volgende gesteld:

“Het plangebied wordt gekenmerkt door een gesloten boslandschap, langs de zuidelijke en westelijke zijde begrensd door bebouwing. In het noordoosten sluit het bos aan bij een groter boscomplex (Oud-Winterslag).

Binnen het bosgebied, die allen relatief jong zijn, zijn een aantal oudere lineaire elementen met zomereik gelegen.”

Als “conclusie” (4.3.3.4) inzake “Landschap en onroerend erfgoed” wordt gesteld dat “de landschappelijke waarden [...] maximaal duurzaam [worden] behouden door integratie van de [...] KLE’s [waardevolle kleine landschapselementen] en de oudste bossen in het voorstel” en dat er “geen effecten te verwachten [zijn] op [het] beschermd erfgoed”.

3.3.3. Onder de rubriek “4.3.4. Natuur, Bestaande toestand”, “Beschrijving van het plangebied” van de vernoemde nota wordt het volgende gesteld:

“De niet bebouwde percelen in en nabij het projectgebied werden in kaart gebracht [...].

In Tabel 3 is voor ieder perceel een ecotooptypering (BWK), biologische waardering (BWK) en [een] korte omschrijving opgenomen. De volgende tabel geeft de corresponderende oppervlakten. Dit is het resultaat van een terreininventarisatie in maart en augustus 2008. De nieuwe versie van de biologische waarderingskaart (BWK) van het Instituut voor Natuur- en BosOnderzoek (INBO, versie 2.1) is nog niet beschikbaar voor deze gebieden.

[...]

Tabel 3: Ecologische typering van de niet bebouwde percelen in het plangebied

Nr	Ecotooptypering	‘Bestandsbeschrijving’	BWK-code	Biologische waarde
1	Middeloud spontaan ontwikkeld Eikenberkenbos	Hooghout van Zomereik, (40%), Berp sp. (50%), en Grove den (10%), Amerikaanse vogelkers in struiklaag, maar ook Lijsterbes, Hazelaar en Sporkehout; goed ontwikkelde kruidlaag met Klimop, Maagdenpalm, Blauwe bosbes (pleksgewijs)	qb+	zeer waardevol

		en kamperfoelie (relatief veel)		
2	Jong spontaan loofbos	Recent spontaan verbost perceel met dominantie van Berk sp. (tot 40 cm omtrek) en ook wilgen, Zomereik en Am. Vogelkers; in de kruidlaag grassen en ruderaal soorten	sz/qb-	waardevol
3	Jong eikenberke[n]bos met veel Amerikaanse Vogelkers	Gemengd hooghout van Berk (50%), Zomereik (10%) en Amerikaanse Vogelkers (40%), vooral Amerikaanse vogelkers in struiklaag, maar ook Gewone vlier, Zomereik, Hulst, Taxus, Aalbes en Lijsterbes; Klimop, bramen in de kruidlaag (bedekking 50%)	qb-/prus	waardevol
4	Opslag Amerikaanse vogelkers	Dominantie van Amerikaanse vogelkers in verschillende etages; zeer zware exemplaren in lijnelement E; Klimop en Bonte gele dovenetel (exoot) in kruidlaag)	prus	waardevol
5	Opslag Amerikaanse vogelkers	Dominantie van Amerikaanse vogelkers in verschillende etages; met zware exemplaren in lijnelement	prus	waardevol
6	Verlaten grasveld met opslag	Strook grasland tussen bos en tuinen; Brem in de randzone; begin van spontane verbossing	hpr/sz	waardevol
7	Eikenberkenbos met matig ontwikkelde kruidlaag	Hooghoutbestand op hellend tot sterk hellend terrein, doorsneden door droog dalletje; In boomlaag mix van Zomereik (35%; tot 140cm), Valse Acacia (30%; tot 100 cm), Am. Vogelkers (30%; tot 100 cm), Berk sp. (5%; tot 100 cm); struiklaag met AM. Vogelkers (80%) en Hulst; klimop (lage bedekking; pleksgewijs) en lokaal bramen in kruidlaag	qb	zeer waardevol
8	Aanplanting van fijnspar	Relatief oude en gesloten aanplant van fijnspar;	pica	minder waardevol

		plantafst[and 1 m; diameter stam 10-20 cm		
9	Eikenberkenbos met beperkt ontwikkelde kruidlaag	Hooghout met Amerikaanse vogelkers (70%; 20-120 cm), Berk sp. (15%; 40-140 cm) en Zomereik (15%; 60-140 cm; enkele grote voormalig solitaire exemplaren). Westelijk deel bijna uitsluitend Am. Vogelkers; oostelijk deel meer eik en berk. Struiklaag gedomineerd door Amerikaanse vogelkers, maar ook met Aalbes, Gewone esdoorn, Hulst, Lijsterbes, Taxus sp. en Hazelaar; kruidlaag overwegend klimop en bramen	qb- /prus	waardevol
10	Loofbos met matig ontwikkelde kruidlaag	Hooghout met Amerikaanse vogelkers (70%; 40-120 cm), Zomereik (25%; 40-120 cm), Berk (5%). Zuidelijk deel recent grotendeels gekapt. Struiklaag gedomineerd door Gewone Vlier en Amerikaanse vogelkers, maar ook voorkomen van Hulst, Hazelaar, Aalbes. Matige bedekking kruidlaag (40%) met o.a. Klimop, Bramen, Smalle stekelvaren en ook grote plekken Bonte gele dovenetel (vooral zuidelijk deel)	prus/ qb-	waardevol
11	Verbossend deel van tuin	Deel van privé-tuin met fruitbomen (kers), berk, Gewone esdoorn, Am. Vogelkers; door middel van taxushaag gescheiden van gazongedeelte van tuin	n/sz	waardevol

Tabel 4: Oppervlakte van de percelen en bepaling te ontbossen oppervlakte

Perceel	Oppervlakte (ha)	Oppervlakte (ha) binnen RUP	Oppervlakte huidig bos (ha) binnen RUP	Oppervlakte weerhouden bos (ha) binnen RUP*	Oppervlakte (ha) ontbossing binnen RUP
---------	------------------	-----------------------------	--	---	--

1	0,61	0,60	0,60	0,45	0,15
2	1,08	0,84	0,84	0,11	0,74
3	0,63	0,55	0,55	0,16	0,39
4	0,37	0,29	0,29	0,08	0,22
5	0,28	0,05	0,05	0,00	0,05
6**	0,08	0,08	0	(0,00)	0,00
7	0,85	0,12	0,12	0,00	0,12
8	0,13	0,13	0,13	0,00	0,13
9	0,37	0,37	0,37	0,00	0,37
10	0,59	0,59	0,59	0,14	0,45
11**	0,16	0,16	0	(0,07)	0,00
Totaal	5,14	3,79	3,55	0,94	2,61

*: Cfr. Art. 6 uit bestemmingsplan RUP ("zone voor bosontwikkeling en houtkanten", cfr. Figuur 10), uitgezonderd de snipper aan Oude Postbaan ten zuidoosten van de ontsluitingsweg (deze wordt als te smal beschouwd om nog als bos aanzien te worden: 6 m)

** : Percelen 6 en 11: niet als bos beschouwd

Alle niet bebouwde percelen in het plangebied zijn bebost of aan het verbossen. Perceel 6 en 11 worden omwille van de tuinfunctie niet als bos beschouwd. De totale bosoppervlakte binnen het projectgebied bedraagt 3,6 ha.

Perceel 1 is het biologisch meest waardevolle perceel, met een natuurlijke structuur en enkele opmerkelijke soorten als Blauwe bosbes en Kamperfoelie.

[...]

Perceel 7 is ook te typeren als Eikenberkenbos, maar in een minder goed ontwikkelde vorm. De overige percelen hebben een minder goed ontwikkelde kruidlaag en/of een groot aandeel van de exoot Amerikaanse vogelkers, zowel in de boom- als struiklaag."

3.3.4. Onder de rubriek "4.3.4.2. Effectbespreking voorgenomen plan t.o.v. bestaande toestand" wordt het volgende gesteld:

"Biologisch zeer waardevolle percelen

Doordat uit het landschapsecologisch vooronderzoek (in opdracht van [de] Stad Genk) reeds duidelijk werd dat perceel 1 biologisch het meest waardevolle is, werd er in het RUP voor geadviseerd om dit bosperceel te behouden, uitgezonderd de meest zuidelijke zone, waar de ontsluitingsweg komt. Het bos sluit aan bij de brede houtkant ten westen (KLE A).

Perceel 7 wordt in het inrichtingsvoorstel maximaal gevrijwaard.

Voor beide zeer waardevolle percelen (1 en 7) geldt dat de ingrepen beperkt blijven tot de aanleg van een toegangsweg aan de rand van het perceel. Hierdoor zijn er geen significant negatieve effecten te verwachten.

Biologisch waardevolle en minder waardevolle percelen

Percelen 4, 5, 9 en 10 zijn bosbestanden waarin Amerikaanse vogelkers domineert, in boom- en struiklaag. Om deze ongewenste invasieve exoot

terug te dringen zijn ingrijpende maatregelen nodig, met kaalkap van aanzienlijke oppervlakten.

Percelen 2 en 6 zijn relatief recent verboste terreinen, waarin nog geen goed ontwikkeld boshabitat is ontstaan. Perceel 8 is een minder waardevolle fijnsparaanplant.

Er zijn geen uitzonderlijke ecologische waarden aanwezig in deze bossen. Ter hoogte van de kleine landschapselementen wordt er telkens een strook bos behouden, dat in het openbaar domein wordt opgenomen. Door een goed ecologisch[...] beheer kan de waarde van deze zone toenemen.

Te ontbossen oppervlakte

De totale te ontbossen oppervlakte binnen het projectgebied (perimeter RUP) wordt geschat op 2,6 ha. Van de huidige beboste oppervlakte binnen het plangebied blijft 0,95 hectare behouden onder de vorm van bosstroken in het netwerk van bomenrijen/houtwallen en door het behoud van het bos aan de oostrand van het plangebied.

Verbindingsfunctie in de ecologisch hoofdstructuur

Doordat enerzijds de 2 bospercelen aan de noordoostelijke grens (percelen 1 en 7) behouden blijven en anderzijds een netwerk aan bosstroken in het woongebied geïntegreerd worden, gekoppeld aan de oude bomenrijen/houtwallen, zijn er nog ecologische connecties met de eenheid natuur van lokaal belang ten noordoosten (bossen van Oud-Winterslag).

De droge oost-west-natuur blijft behouden doordat het noordelijke gelegen bos dat deel uitmaakt van deze verbindingsas niet aangesneden wordt, conform het RSP Genk.

Effectbespreking voorgenomen plan t.o.v. geldende bestemmingsplannen

Volgens de geldende bestemmingsplannen zijn tussen 138 en 141 woongelegenheden realiseerbaar. Het behoud van de ecologisch meest waardevolle bospercelen (percelen 1 en 7) is op geen enkele manier gegarandeerd. Ten opzichte van dit nulalternatief leidt het voorgenomen plan tot positieve effecten binnen de discipline natuur, met name het behoud van de twee waardevolle bospercelen (met uitzondering van een randzone waar de ontsluitingsweg wordt aangelegd) door integratie ervan in het RUP.”

3.3.5. Als “conclusie” (4.3.4.4) wordt het volgende gesteld:

“De ecologisch meest waardevolle bospercelen worden maximaal gevrijwaard. De ingrepen binnen deze bossen blijven beperkt tot de aanleg van een toegangsweg aan de rand. In de overige bospercelen komen geen zeldzame of onvervangbare ecotopen voor. Het verlies aan ecologische boswaarden is dus beperkt te noemen.

Met betrekking tot de oppervlakte bos zal door de projectontwikkelaar voldaan worden aan de wettelijk verplichte boscompensatie, waardoor er zich geen oppervlakteafname zal voordoen. De boscompensatieregeling zal bij de vergunningsaanvraag voor de projectontwikkeling in overleg met ANB uitgewerkt worden.

Door het behoud van de oude houtkanten/houtwallen, waarvan het duurzaam voortbestaan wordt nagestreefd door ze in een bosstrook op te nemen, worden er enerzijds waardevolle lineaire ecotopen in het woongebied geïntegreerd en anderzijds blijft hierdoor een ecologische verbinding met het aansluitende bosgebied bestaan. De belangrijke natuurverbindingen rond het plangebied blijven behouden.”

3.4. Op 11 juni 2009 deelt de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het departement Leefmilieu, Natuur- en Energie onder meer mee dat “het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

3.5. Tijdens het over het voorlopig vastgesteld ontwerp-GRUP gehouden openbaar onderzoek dient onder meer verzoeker een bezwaarschrift in.

Op 12 april 2010 onderzoekt en weerlegt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren.

3.6. Bij besluit van 20 mei 2010 van de gemeenteraad van de stad Genk wordt beslist, zich aansluitend bij het advies van de Gecoro, “het voorontwerp RUP Paresbenden bestaande uit een toelichtingsnota, de stedenbouwkundige voorschriften, een plan bestaande toestand, een grafisch plan, een onteigeningsplan en een inrichtingsplan” aan te passen aan de behandeling van de bezwaren en adviezen, en wordt het GRUP definitief vastgesteld.

Bij besluit van 29 juli 2010 van de deputatie van de provincieraad van Limburg wordt voormeld besluit van de gemeenteraad van de stad Genk, houdende definitieve vaststelling van het GRUP, goedgekeurd.

3.7. Bij 's Raads arrest nr. 219.447 van 23 mei 2012 worden de onder randnummer 3.6 vermelde besluiten vernietigd. In dit arrest wordt onder meer het volgende overwogen:

“5.8. Er dient te worden vastgesteld dat de Gecoro in zijn advies ter weerlegging van het bezwaar van de verzoeker ervan uitgaat dat het perceel

nr. 7 op de biologische waarderingskaart (versie 2) als ‘biologisch minder waardevol’ staat aangegeven, terwijl dit perceel op deze kaart, evenals overigens op de tabel 3 van de screeningsnota, als ‘biologisch zeer waardevol’ wordt beoordeeld, zodat de Gecoro haar beoordeling aldus mede verantwoordt en staft op grond van een foutieve vaststelling.

Wat de overige percelen betreft beperkt de Gecoro zich tot een loutere verwijzing naar de screeningsnota.

In deze screeningsnota worden al deze percelen in de voormelde tabel 3, met uitzondering van het perceel nr. 8, als ‘biologisch waardevol’ beoordeeld. Anderzijds wordt het verlies aan ecologische boswaarden ‘beperkt’ genoemd omdat op deze percelen ‘geen zeldzame of onvervangbare ecotopen’ voorkomen, hetgeen alleszins op gespannen voet staat met de biologisch waardevolle beoordeling van deze bospercelen.

Voorts wordt met betrekking tot de ‘oppervlakte bos’ gesteld dat door de projectontwikkelaar zal dienen te worden voldaan aan de wettelijk verplichte boscompensatie, waardoor er zich volgens de conclusie van het onderzoek discipline natuur ‘geen oppervlakteafname zal voordoen’. Er dient te worden vastgesteld dat het betrokken GRUP geen voorzieningen bevat waaruit blijkt dat de ontbossing van de betrokken percelen elders in gelijke mate in natura zal worden gecompenseerd, niettegenstaande, zoals in de screeningsnota is gesteld, in het haalbaarheidsMER een ‘natuurcompensatie’ is voorgesteld van 2,80ha bij gedeeltelijke ontwikkeling zoals ten deze het geval is. Er wordt enkel verwezen naar de boscompensatieregeling die bij de vergunningsaanvraag voor de projectontwikkeling in overleg met het agentschap Natuur en Bos zal worden uitgewerkt. Artikel 90bis, § 4 van het bosdecreet voorziet evenwel dat de bedoelde compensatie kan worden gegeven, niet alleen in natura, maar ook door storting van een bosbehoudsbijdrage, of door een combinatie van beiden, zodat er geen zekerheid is dat er zich ‘geen oppervlakteafname zal voordoen’ zoals in de screeningsnota wordt geconcludeerd.

5.9. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de beoordeling van het verlies aan natuurwaarden minstens op een onzorgvuldige wijze is gebeurd, en derhalve de daaraan verbonden conclusies niet afdoende kan dragen.”

3.8. Om aan de onwettigheid zoals vastgesteld in voornoemd arrest tegemoet te komen, verleent de Gecoro op 8 oktober 2012 een nieuw advies. Zij verleent dit advies op basis van een nieuwe kartering door een erkend MER-deskundige Fauna en Flora.

3.9. Bij besluit van 25 oktober 2012 van de gemeenteraad van de stad Genk wordt het GRUP opnieuw definitief vastgesteld.

Dit is het tweede bestreden besluit.

Bij besluit van 23 januari 2013 keurt de deputatie van de provincie Limburg het GRUP opnieuw definitief goed.

Dit is het eerste bestreden besluit.

3.10. In vergelijking met het eerder vernietigde GRUP worden, in navolging van het nieuw advies van de Gecoro, een aantal nieuwe stedenbouwkundige voorschriften ingevoerd. Zo wordt onder meer aan punt 4 van de “Algemene voorschriften” het volgende voorschrift toegevoegd :

“

4.3.12 Natuurwaarden en compensatie

Grote delen van het plangebied zijn volgens de BWK (biologische waarderingskaart) 2 gesitueerd in biologisch zeer waardevol gebied.

In deze gebieden worden bij de opmaak van een verkavelingsplan alle waardevolle, streekeigen bomen met een stamdiameter van meer dan 1 m, gemeten ter hoogte van 1 m boven maaiveld, op het plan bestaande toestand aangegeven.

BWK (versie 2)

Om de biologisch waardevolle natuurwaarden die verloren gaan maximaal te compenseren wordt, conform de onderstaande tabel 1: bepaling compensatiefactoren en de onderstaande tabel 2: berekening maximale boscompensatie bij uitvoering van het RUP Paresbemden, een oppervlakte van 3,805 ha boscompensatie in natura verplicht op het ogenblik van het afleveren van een verkavelingsvergunning voor het totale plangebied. Bij een gefaseerde ontwikkeling/verkaveling wordt de boscompensatie a rato van de zonering in onderstaande tabel berekend.

Tabel 1: bepaling compensatiefactoren

Type bos	Compensatiefactor
Inheems loofbos: grondvlak bestaat uit minstens 80 % inheems loofhout	2
Gemengd bos: grondvlak inheems loofhout ligt tussen 20 en 80 %	1,5
Niet-inheems loofbos en/of naaldbos: grondvlak bestaat uit minstens 80 % niet-inheems loofhout, naalddhout of een menging hiervan	1

Tabel 2: berekening maximale boscompensatie bij uitvoering van het RUP Paresbemden

Nr.perceel	te ontbossen opp. (ha)	compensatiefactor	te compenseren opp. (ha)
1	0,15	2	0,30
2*	0,74	1,5	1,11

3*	0,39	1,5	0,585
4	0,22	1	0,22
5	0,05	1	0,05
6	0	-	0
7	0,12	1,5	0,18
8	0,13	1	0,13
9	0,37	1,5	0,555
10	0,45	1,5	0,675
11	0	-	0
Totaal	2,61		3,805
.”			

De artikelen 1 en 2 van de specifieke stedenbouwkundige voorschriften van respectievelijk de “Zone voor residentieel parkwonen in open/halfopen bebouwing” en de “Zone voor residentieel wonen in open bebouwing” worden met de volgende bepaling aangevuld:

“[...] Bij de opmaak van een verkavelingsplan worden alle streekeigen, waardevolle bomen met een stamomtrek van meer dan 1 m, gemeten op 1 m boven het maaiveld, op het verkavelingsplan ingetekend.

De niet bebouwde ruimte wordt ingericht als tuin met een sterke landschappelijke samenhang. Ter hoogte van de biologisch zeer waardevolle percelen binnen de Biologische waarderingskaart 2 wordt de bestaande streekeigen waardevolle beplanting (zomereik en berk) maximaal behouden. Bij kapping van een waardevolle streekeigen boom binnen de niet bebouwde zone op het kavel dient deze binnen het plantseizoen volgend op het kappen van de boom [door] een soortgelijke boomsoort op een andere locatie binnen het kavel vervangen te worden. [...]”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van laattijdigheid op. Zij voert aan dat de aangetekende brief waarmee het verzoekschrift werd ingediend een poststempel met datum 30 april 2013 draagt, daar waar, rekening houdend met de publicatie van het goedkeuringsbesluit in het Belgisch Staatsblad van 26 februari 2013, de laatste nuttige dag voor het indienen van het verzoekschrift maandag 29 april 2013 was. Het pas op 30 april 2013 ingediende verzoekschrift is volgens de verwerende partij dan ook laattijdig.

4.2. Verzoeker stemt er in zijn memorie van wederantwoord mee in dat de laatste nuttige dag voor het indienen van het verzoekschrift maandag 29 april 2013 was, maar betwist dat het verzoekschrift slechts op 30 april 2013 aangetekend werd verzonden. Ter staving daarvan legt hij het afgiftebewijs van de aangetekende zending voor, dat afgestempeld is op 29 april 2013, en het bericht van ontvangst van diezelfde datum.

Beoordeling

4.3. Verzoeker toont aan dat de datum van de poststempel voorkomend op het afgiftebewijs van de aangetekende zending van het verzoekschrift 29 april 2013 is. Het feit dat de omslag de poststempel 30 april 2013 draagt, kan dat niet doen voorbijzien. Aangenomen dient dan ook te worden dat het verzoekschrift op 29 april 2013 aangetekend is verzonden. De partijen zijn het erover eens dat in dit geval het beroep tijdig is ingesteld.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1.1. Verzoeker roept in een *eerste middelonderdeel* van het eerste middel de schending in van artikel 23 – meer in het bijzonder punt 4° – van de Grondwet, artikel 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de VCRO), artikel 1.2.1 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: het DABM), artikel 8 van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ (hierna: het decreet natuurbehoud), alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij stelt dat de aanwezige natuurwaarden ontoelaatbaar aangetast worden, daar waar de geschonden geachte rechtsregels het recht inhouden op de bescherming van een gezond leefmilieu en op een ruimtelijke kwaliteit en luidens het decreet natuurbehoud alle nodige maatregelen dienen genomen te worden om de milieukwaliteit te vrijwaren en de *standstill*verplichting toe te passen.

Hij voert aan dat het onderzoek niet zorgvuldig werd gevoerd en wijst op de aanwezige natuurwaarden in het kwestieuze gebied, zich daartoe steunend op de biologische waarderingskaart (hierna: de BWK) versie 2 en op de screeningsnota. Vervolgens zet hij uiteen dat, op twee uitzonderingen na, namelijk zone 9 “Zone voor bosontwikkeling en houtkanten” en zone 10 “Zone voor bospark”, deze natuurwaarden verdwijnen. Luidens de screeningsnota wordt 2,6 ha van de 3,55 ha bos van het GRUP ontbost. Deze aantasting van de natuurwaarden schendt de in het *eerste middelonderdeel* aangevoerde bepalingen.

5.1.2. Als *tweede middelonderdeel* voert verzoeker de schending aan van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij betoogt dat de bestreden beslissingen omtrent de aantasting van de natuurwaarden minstens niet correct gemotiveerd zijn. Hij stelt (1) dat de bestreden beslissingen geen eigen motivering dienaangaande bevatten en (2) dat de beoordeling in het Gecoro-verslag en de MER-screening fout zijn :

- ° De Gecoro kan in haar nieuw advies de waarde van de BWK's niet in twijfel trekken zonder daartoe concrete bewijzen bij te brengen. Dit houdt een motiveringsgebrek in.
- ° Het is niet juist dat de meest waardevolle percelen nummers 1 en 7 maximaal gevrijwaard worden.
- ° Het is niet duidelijk waarom de aanwezigheid van de exoot “Amerikaanse vogelkers” een voldoende motief zou zijn om de percelen 4, 5, 9 en 10 kaal te

kappen. Dit motief is bovendien strijdig met de vaststelling dat deze percelen biologisch waardevol zijn

° De voorgestelde boscompensatie kan niet overtuigen. De “juridisch hard gemaakte” compensatieregeling heeft slechts een zeer beperkte draagwijdte.

° De motivering in het advies van de Gecoro omtrent de keuze van het tracé van de tweede ontsluiting is feitelijk en juridisch onjuist. Het perceel 17C wordt op dat vlak niet correct beoordeeld.

° Een motivering die zich omtrent de status van de percelen 2 en 3 enkel laat leiden door verklaringen van buurtbewoners, kan mogelijk onjuist zijn. Het niet uitvoeren van een eigen onderzoek naar die status, is kennelijk onredelijk.

5.1.3. *Als derde middelonderdeel* voert de verzoeker de schending aan van het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 219.447 van 23 mei 2012.

Hij benadrukt de drie vernietigingsmotieven van het arrest (zie randnummer 3.7) en besluit :

- Aan het eerste vernietigingsmotief, namelijk de verkeerde inschatting van de waardebepaling van perceel 7, wordt tegemoet gekomen.
- Aan het tweede vernietigingsmotief, zijnde het motiveringsgebrek in het advies van de Gecoro dat het verlies aan ecologische boswaarden “beperkt” is, wordt niet tegemoet gekomen.
- Aan het derde vernietigingsmotief, namelijk het ontbreken in het GRUP van boscompensatie *in natura*, wordt evenmin tegemoetgekomen. Het GRUP voorziet enkel in boscompensatie voor biologisch zeer waardevolle percelen, daar waar artikel 90*bis* van het bosdecreet zo geen onderscheid maakt, er geen compensatieregeling voorligt voor bebouwde zones en ook niet-streekeigen beplanting een bos vormt.

5.2. In zijn memorie van wederantwoord stelt verzoeker dat hij wel degelijk uiteenzet waarin de schending van artikel 1.2.1 DABM bestaat. Verder betwist hij dat artikel 23 van de Grondwet geen directe werking zou hebben. Aangezien de directe werking bij een objectief beroep geen rol speelt, is dit

argument volgens hem ook niet relevant. Tevens betwist hij dat artikel 8 van het decreet natuurbehoud alleen voor de Vlaamse regering en niet voor de provincies en gemeenten zou gelden.

5.2.1. Specifiek wat het *eerste middelonderdeel* betreft, blijft verzoeker in zijn memorie van wederantwoord benadrukken dat de aanwezige natuurwaarden worden geminimaliseerd. Het verweer is volgens hem feitelijk onjuist en hij benadrukt dat geen rekening gehouden werd met de meest recente BWK, hoewel deze minstens op het ogenblik van het goedkeuringsbesluit beschikbaar was. Verzoeker erkent dat de BWK geen dwingende gevolgen heeft voor de plannende overheid, maar voert aan dat het belang van deze BWK gelegen is in het feit dat deze kaart een objectieve beoordeling geeft van de geldende natuurwaarden ter plaatse en te beschouwen is als onafhankelijke, objectieve en betrouwbare informatie. Bij vergelijking blijkt dat de bij de screening van het GRUP verzamelde informatie kennelijk onjuist is en de natuurwaarden onzorgvuldig worden weergegeven. De verwerende partijen bieden niet de minste verantwoording waarom de aantasting van biologisch waardevol gebied verantwoord is. De conclusies van het meer vermelde vernietigingsarrest blijven gehandhaafd.

5.2.2. Wat het *tweede middelonderdeel* betreft, merkt verzoeker nog op dat er geen sprake kan zijn van een “maximale vrijwaring” van een perceel dat men (gedeeltelijk) beoogt te ontbossen. Dat de meeste percelen biologisch waardevolle gebieden zijn, wordt erkend, en het verlies aan natuurwaarden is niet met de nodige zorgvuldigheid behandeld. Ook een waardevol perceel dient gevrijwaard te worden. De waardemeter van biologisch waardevol gebied wordt overbodig gemaakt indien wordt aangenomen dat een dergelijk gebied door ontbossing gevrijwaard kan worden.

5.2.3. Wat het *derde middelonderdeel* betreft, betoogt verzoeker dat hij en de verwerende partijen het eens zijn dat het GRUP gepaard gaat met de aantasting van natuurwaarden die gecatalogeerd zijn als waardevol tot zeer waardevol. Hij ziet niet in hoe dit als een “beperkt” verlies kan worden

beschouwd, zoals ook gesteld werd in 's Raads meer vermelde vernietigingsarrest.

5.3. In zijn laatste memorie doet verzoeker nog gelden dat hij in de uiteenzetting van zijn middel wel degelijk rekening heeft gehouden met de boscompensatie zoals voorzien in artikel 4.3.12 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP, dat deze boscompensatie als gebrekkig wordt bekritiseerd en dat zij geen afbreuk doet aan de gegrondheid van zijn kritiek, nu zij niet op een correcte feitenvinding is gesteund.

Beoordeling

6.1.1. Vastgesteld moet worden dat het stedenbouwkundig voorschrift 4.3.12 van het GRUP een boscompensatie *in natura* van 3,805 ha oplegt (zie randnummer 3.10), een essentieel gegeven dat verzoeker nauwelijks of niet bij zijn middelonderdeel betreft.

Waar verzoeker concludeert dat “grote delen zeer waardevolle en waardevolle natuur verdwijnen of [...] op onherstelbare manier [worden] aangetast zonder enige compensatie”, gaat hij volledig aan de voormelde boscompensatie van 3,805 ha voorbij. Zoals blijkt uit bepaling 4.3.12 (zie randnummer 3.10) is de boscompensatie verplicht op het ogenblik van het afleveren van een verkavelingsvergunning, wat inhoudt dat deze compensatie op dat ogenblik gerealiseerd is of kan en zal gerealiseerd worden.

Zijn betoog dat “het [G]RUP in een erg bedenkelijk compensatieregime voorziet” omdat “de MER-screening uitdrukkelijk vermeldt dat bij een volledige ontwikkeling van het gebied er 6,08 ha en bij een gedeeltelijke ontwikkeling er 2,80 ha natuurcompensatie moet geboden worden”, gaat er dan weer aan voorbij dat van een volledige ontwikkeling te dezen geen sprake is. In de MER-screeningsnota wordt vastgesteld dat het “voorgenomen plan slechts een beperkte ontwikkeling van het woongebied beoogt en het maximaal behoud van de waardevolle groenstructuren binnen het plangebied

nastreeft” en ook in ’s Raads arrest nr. 219.447 van 23 mei 2002 wordt een gedeeltelijke ontwikkeling van het woongebied vastgesteld (zie randnummer 3.7).

6.1.2. Het *eerste middelonderdeel* is ongegrond.

6.2.1. Wat de in het *tweede middelonderdeel* aangevoerde schending van de motiveringsplicht betreft, dient vastgesteld te worden dat het advies van de Gecoro van 8 oktober 2012, waarin op uitvoerige wijze het onderzoek naar het in het bezwaarschrift van verzoeker aangevoerde verlies van natuurwaarden, wordt gevoerd, in het tweede bestreden besluit integraal wordt overgenomen en dat de eerste verwerende partij zich daar uitdrukkelijk bij aansluit.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, ligt derhalve wel degelijk een eigen motivering van de plannende overheid voor.

6.2.2. Wat verzoekers betoog betreft dat de Gecoro in haar nieuw advies de waarde van de BWK niet in twijfel kan trekken zonder daartoe concrete bewijzen bij te brengen, dient vooreerst vastgesteld dat de BWK geen verordenende of bindende kracht heeft.

6.2.3. Verder kan niet akkoord gegaan worden met de stelling van verzoeker dat de waarde van de BWK in het advies van de Gecoro zonder enig bewijs of enige motivering in vraag wordt gesteld. Zo blijkt uit dit advies, in antwoord op een identiek bezwaar van verzoeker, dat een erkend MER-deskundige Fauna en Flora werd aangesteld om een evaluatie op te maken omtrent de biologische waardering van de onderscheiden percelen in het plangebied en dat in dit onderzoek ook de beoordeling van de BWK expliciet betrokken en vergeleken wordt.

Uiteengezet wordt onder meer dat belang wordt gehecht aan de meeste waardevolle natuurelementen (bijvoorbeeld Zomereiken) en dat deze maximaal behouden blijven, maar dat de massale aanwezigheid van exoten de biologische waarde drastisch verlaagt, waarbij geoordeeld wordt dat “om naar

een biologisch zeer waardevol bos te evolueren de exoten in de kruidlaag (80% bestaande uit Amerikaanse vogelkers) en het hooghout (30% valse accacia en 30% Amerikaanse vogelkers) gekapt worden daar deze geen enkele biologische waarde hebben”.

6.3.1. In zoverre verzoeker de stelling in de MER-screening en het Gecoro-advies betwist dat de percelen nrs. 1 en 7 als meest waardevolle percelen “maximaal” gevrijwaard worden, kan hij niet gevolgd worden.

6.3.2. Aangaande perceel 1 leest men in de screeningsnota (tabel 4) dat wordt voorzien in een ontbossing van 0,15 ha van het 0,60 ha huidige bos. Er wordt enkel voorzien in de aanleg van een woonstraat in het uiterst zuidelijk deel van dit perceel.

In het advies van de Gecoro leest men : “Het biologisch zeer waardevol bosperceel 1 dat behouden blijft maakt onderdeel uit van een veel groter biologisch waardevol gebied dat echter aan de noord en zuidzijde al volledig werd gekapt ifv bebouwing (zie plan bestaande toestand). De meest waardevolle bomen werden op advies van een fauna en flora deskundige opgemeten en ingetekend op de bestaande toestand. Deze oude streekeigen elementen werden maximaal behouden als verbinding naar andere groengebieden die direct grenzen aan het plangebied.”

6.3.3. Met betrekking tot perceel 7 wordt een uitvoerige motivering weergegeven in het advies van de Gecoro (blz. 25). De aanleg van de weg op dit perceel en de invloed ervan op dit waardevol gebied wordt daarin als volgt gemotiveerd :

“Het wegtracé werd in overleg met de MER deskundige Fauna en Flora en een boomspecialist vastgesteld op plan. Ter hoogte van het voorgestelde tracé dient zeer beperkt biologisch waardevol groen (1 tot max 4 waardevolle zomereiken) te worden gekapt. Om naar een biologisch zeer waardevol bos te evolueren dienen de exoten in de kruidlaag (80% bestaande uit Amerikaanse vogelkers) gekapt te worden (zie boven) daar deze geen enkele biologische waarde hebben. Ter hoogte van het voorgestelde tracé is een sterke concentratie van valse Accacia en

Amerikaanse vogelkers gelegen terwijl aan de zuidelijke rand een sterke biologisch waardevolle houtkant maximaal behouden blijft (zie ingemeten waardevolle bomen met kruinprojectie op bestaande toestand).”

6.3.4. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit het advies van de Gecoro evenzeer waarom geoordeeld wordt dat exoten gekapt dienen te worden. Zo wordt gewezen op de onmogelijkheid tot natuurlijke verjonging van de inheemse soorten en leest men dat er “[p]as na de bestrijdingperiode [...] mogelijks met succes een bosaanplant [kan] gebeuren met inheemse soorten op de vrijgekomen plaatsen. Pas dan zal er mogelijks sprake zijn van een biologisch zeer waardevol bosperceel. Rampzalig genoeg groeien de twee bovengenoemde agressieve exoten explosief en ontwikkelen zich ook veel vlugger dan de inheemse bossoorten. Gezien het gegeven dat het immers de inheemse soorten zijn die de biologische waarde van een perceel bepalen moge het dan ook duidelijk zijn dat door de massale aanwezigheid van deze exoten op dit perceel de biologische waarde drastisch is verlaagd.”

6.3.5. Waar verzoeker voorhoudt dat noch in de MER-screening noch in het Gecoro-advies wordt gemotiveerd waarom er meer dan 70% van de beboste oppervlakte moet verdwijnen zonder compensatie, dient herhaald dat wel degelijk in boscompensatie wordt voorzien.

Verzoekers betoogt dat de plannende overheid in “een soort van boscompensatie” voorziet, maar dat deze “niet [kan] overtuigen” omdat er enkel in de artikelen 1 en 2 en niet voor de zone 4 (zone voor geschakeld woonproject) een compensatie wordt voorzien, en de compensatieregeling “enkele vragen oproept”, te weten dat artikel 90bis van het bosdecreet geen onderscheid maakt tussen biologisch waardevol bos of niet, dat er enkel een compensatieregeling wordt voorzien voor niet-bebouwde zones en dat het kappen van niet-streekeigen beplanting is toegelaten terwijl dit ook een bos is waarop de voormelde bepaling toepassing vindt, gaat uit van een onvolledige lezing van de stedenbouwkundige voorschriften. Verzoeker gaat er meer bepaald aan voorbij dat artikel 4.3.12 van de stedenbouwkundige voorschriften (zie randnummer 3.10) een algemeen voorschrift betreft dat complementair is aan de specifieke regeling voorzien in de

artikelen 1 en 2 van het GRUP, en dat de eerstgenoemde bepaling niet enkel in een boscompensatie voor de biologisch zeer waardevolle percelen of voor de niet-bebouwde zones voorziet.

6.3.6. Verzoeker betwist tevens dat een afdoende afweging is gebeurd omtrent de ontsluiting aan de Winterslagstraat en voert in het bijzonder aan dat beter ontsloten kon worden via het nog braakliggend perceel 17c.

In het advies van de Gecoro wordt specifiek ingegaan op het bezwaar van verzoeker, waarbij onder meer wordt gesteld dat de verkeersontsluiting naar de Winterslagstraat verkeerstechnisch volkomen onzinnig is en met betrekking tot het perceel 17c wordt gesteld dat gesprekken gevoerd werden met de private eigenaars maar geen akkoord kon bereikt worden over de verwerving van dit onbebouwde perceel. De grond waar het ontsluitingstracé op gesitueerd is, is daarentegen eigendom van de stad. Vervolgens wordt omtrent de aantasting van een ecologisch zeer waardevol bos teruggerepen naar wat dienaangaande uiteengezet werd bij de weerlegging van het eerste bezwaar van verzoeker, waarin men onder meer leest : “Het tracé ervan werd op het terrein bekeken en zo gelegen dat de meest waardevolle bomen gespaard zouden blijven. Daardoor ligt het tracé niet strikt op de perceelsrand maar op enige afstand ervan. Omdat de oppervlakte bos gecompenseerd moet worden met factor 1,5 is het plaatje voor de biologische waarden na uitvoering van het plan positief. De netto oppervlakte zal met 0,5 keer de oppervlakte van het tracé stijgen”.

In de MER-screeningsnota worden drie scenario's onderzocht “in de zoektocht naar een alternatieve volwaardige ontsluiting”, waarbij ook de ontsluiting via de Winterslagstraat onderzocht wordt (blz. 30 en volgende).

6.3.7. In de gegeven omstandigheden kan verzoekers standpunt dat omtrent de ontsluiting aan de Winterslagstraat geen afdoende afweging zou zijn gebeurd, niet bijgetreden worden.

6.3.8. Het in twijfel trekken door verzoeker van de juistheid van verklaringen van buurtbewoners waarop het advies van de Gecoro is gesteund, is ten slotte evenmin van aard om de onwettigheid van het GRUP aan te tonen.

6.3.9. Het *tweede middelonderdeel* is niet gegrond.

6.4.1. In het *derde middelonderdeel* voert verzoeker de schending aan van het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 219.447 van 23 mei 2012.

6.4.2. Voor de ter zake relevante overwegingen van het voormelde arrest, wordt verwezen naar randnummer 3.7.

6.4.3. De Raad van State stelt vast dat de Gecoro na de vernietiging van het voormalige GRUP bij voormeld arrest een nieuw advies heeft gegeven, waaruit blijkt dat de in dit arrest vastgestelde onwettigheden mee in rekening werden gebracht, op grond van “een nieuwe kartering”, “door een erkend MER-deskundige Fauna en Flora [...]” en “op basis van de BWK Handleiding”. Niet alleen wordt daarbij de waarde van het perceel 7 uitvoerig onderzocht en gemotiveerd, maar wordt ook expliciet ingegaan op de natuurwaarden van de overige percelen. Verder voorziet artikel 4.3.12 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP, zoals gezien, uitdrukkelijk in een boscompensatie *in natura* van 3,805 ha.

Een schending van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 219.447 van 23 mei 2012 wordt niet aangetoond. Verzoekers betoog dat het GRUP enkel voorziet in boscompensatie voor biologisch zeer waardevolle percelen, daar waar artikel 90*bis* van het bosdecreet dit onderscheid niet maakt, toont dit laatste evenmin aan, en dit alleen al gelet op het gestelde onder randnummer 6.3.5.

6.4.4. Het *derde middelonderdeel* is ongegrond.

6.5. Het middel wordt in zijn geheel verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7.1. Verzoeker roept in een tweede middel de schending in van de artikelen 2.1.2, § 3, en artikel 2.2.13, § 2, VCRO, alsook van het materiële motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij zet uiteen dat het GRUP wordt vastgesteld zonder de overeenstemming met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Genk (GRS) zorgvuldig te toetsen. Het GRUP zou van minstens twee specifieke, richtinggevende bepalingen van het GRS afwijken, zonder dat voldaan is aan de door artikel 2.1.2, § 3, VCRO voorgeschreven voorwaarden. Meer bepaald zou op de volgende punten van het GRS zijn afgeweken :

- de woonprogrammationenormen : enerzijds, worden er meer woningen toegelaten dan voorzien in het GRS (maximaal 68 in plaats van 66), anderzijds, ontwikkelt het GRUP een grotere oppervlakte dan 2,62 ha zoals in de richtinggevende bepalingen van het GRS voor de Oude Postbaan is voorzien. *(eerste middelonderdeel)*
- de gewenste natuurlijke structuur : het GRS duidt als richtinggevend aan dat de natuurwaarden behouden blijven en dat de grotere gebieden met elkaar verbonden moeten worden, waarbij gebruik gemaakt wordt van lokale natuurelementen die ecologisch opgewaardeerd worden en beheerd worden in functie van natuurontwikkeling. Het gebied in het GRUP is te beschouwen als een “lokaal natuurelement “ en meer in het bijzonder als een “geïsoleerd boscomplex in bebouwd gebied”. Tevens maakt de zone deel uit van de Stiemerbeekvallei en dient zij volgens het GRS van verdere bebouwing gevrijwaard te worden. *(tweede middelonderdeel)*

Deze afwijkingen zijn volgens verzoeker niet uitgebreid gemotiveerd op grond van onvoorziene omstandigheden of dringende redenen.

Hij overloopt in dat verband de voorschriften van het GRUP, de toelichtingsnota, de screeningsnota, het advies van de Gecoro (waarin een bezwaar in die zin van verzoeker beantwoord wordt) en de bestreden beslissingen, en besluit dat geen enkel document op een behoorlijke wijze de overeenstemming met het GRS toetst, de afwijkingen ervan vaststelt en deze afwijkingen uitgebreid motiveert.

7.2. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt verzoeker dat hij de afwijking op het vlak van woondichtheid heeft aangevoerd en aangetoond en dat er geen motivering tot afwijking voorligt.

Beoordeling

8.1. Wat de, in zijn *eerste middelonderdeel*, aangevoerde afwijking van het GRS ter zake de “woonprogrammationenormen” betreft, verwijst verzoeker naar “tabel 1: woonprogrammatie – fasering deelruimte Kernstad”, die deel uitmaakt van het richtinggevend gedeelte van het GRS en waarin als “prioritair te ontwikkelen gebieden” onder meer vermeld wordt: “1.35 Oude Postbaan (woonuitbreidingsgebied)”, zijnde het gebied waarop het bestreden GRUP betrekking heeft.

Deze tabel vermeldt als oppervlakte 2,62 ha, als dichtheid 25 woningen en als aantal 66 woningen, daar waar, volgens verzoeker, het bestreden GRUP, zoal niet een oppervlakte van 4,6 ha, dan toch minstens 3ha 37a 85ca ontwikkelt en maximaal 68 in plaats van 66 woongelegenheden toelaat.

8.2.1. Luidens het GRS, titel “5. Deelruimten”, wordt het “volledige grondgebied van Genk [...] opgedeeld in verschillende deelruimten”, “[geeft] [d]eze opdeling [...] een aanduiding en is [zij] uiteraard voor discussie vatbaar”, “[z]e is [...] geen doel op zich maar een middel om de specificiteit van elke plek te vatten en de ruimtelijke ontwikkelingen te sturen”. “De begrenzingen van de deelruimten kunnen niet bepaald worden tot op het niveau van een perceel. De

grens van elke deelruimte wordt indicatief aangegeven en moet beschouwd worden als een overgangszone tussen twee deelruimten”.

8.2.2. Het kwestieuze plangebied is binnen het GRS gesitueerd aan de rand van de deelruimte Kernstad. Het richtinggevend gedeelte van het GRS bepaalt ter zake de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van deze deelruimte onder meer :

“Stedelijkheid en verdichting

Binnen de Kernstad wordt een hoge graad van stedelijkheid nagestreefd. Een stedelijk beleid dat de verdichting van het huidige weefsel stimuleert moet ontwikkeld worden. Deze invulling werkt structuurversterkend voor de Kernstad.

Betreffende de gewenste dichtheden wordt voor de deelruimte Kernstad gestreefd naar een gemiddelde minimum dichtheid van 30 woningen/ha voor nieuwe ontwikkelingen. Deze dichtheid laat toe in andere deelruimten lagere gemiddelde woondichtheden te hanteren.

Omwille van de bestaande nederzettingsstructuur (vb. historisch karakter, omgevingskwaliteit) is een dichtheid van 30 woningen/ha voor sommige gebieden (o.a. Molenblook, de overgangszone tussen deelruimte Kernstad (1) en deelruimte Woonpark (5), ...) in deze deelruimte niet haalbaar.

Het beleid zal erop gericht worden in sommige deelgebieden, zoals de Stadsstrip en het mijnterrein Winterslag, de woondichtheden zodanig te verhogen dat het vooropgesteld gemiddelde bereikt wordt.

Door het diversifiëren van de dichtheid wordt de verscheidenheid in woonomgevingen, kenmerkend voor Genk, gerespecteerd.

Het verhogen van de woondichtheid in het centrum (stadsstrip) en in sommige secundaire centra is essentieel voor de versterking van de stedelijke structuur van Genk. Een hogere dichtheid verhoogt het draagvlak voor de verschillende stedelijke functies en bevordert de gewenste dynamiek.”

8.2.3. Omtrent de deelruimte Kernstad, Omgeving ‘Weg naar As’, waartoe het kwestieuze gebied behoort, stelt het GRS in het richtinggevend gedeelte verder nog wat volgt :

“1.3.5 Omgeving ‘Weg naar As’

Dit gebied wordt begrensd door de steilrand in het zuiden, de Sint-Lodewijkstraat en Oude Postbaan in het noorden - waar de afbakening tussen Woonpark en Kernstad indicatief is (Voetnoot 13 : Bij het bepalen van de woondichtheden in de overgangszones wordt rekening gehouden met de visie van de voorgestelde aangrenzende deelruimten, de bestaande ruimtelijke context en de realisatie van de taakstelling van het RSV) - en de

Westerring in het westen. In het gebied wordt overwegend gewoond. In tegenstelling tot de woongebieden in het zuiden betreft het hier geen planmatig ontwikkelde woonwijken.

Visie en ontwikkelingsperspectieven

Het gebied wordt ontwikkeld als een woongebied met een hoge dichtheid (30 wo/ha) door het ontwikkelen en invullen van binnengebieden. Omwille van de bestaande nederzettingsstructuren (vb. historisch karakter, omgevingskwaliteit, ...) is een dichtheid van 30 wo/ha voor sommige gebieden (o.a. overgangszone tussen deelruimte Kernstad en deelruimte Woonpark, ...) in de omgeving 'Weg naar As' niet haalbaar. Het beleid zal er op gericht worden in sommige deelruimten, zoals de Stadsstrip en het mijnterrein van Winterslag, de woondichtheden zodanig te verhogen dat het vooropgestelde gemiddelde bereikt wordt. Door het diversifiëren van de dichtheid wordt de verscheidenheid in woonomgevingen, kenmerkend voor dit gebied, gerespecteerd.

Hier kunnen woonuitbreidingsgebieden prioritair aangesneden worden. Naast de woonfunctie bevat het gebied een belangrijke concentratie van grootschalige sociale voorzieningen. De ontwikkeling van de Welzijns-campus vormt hierin een belangrijk onderdeel."

8.2.4. Wat de "dichtheden" betreft, wordt in het richtinggevend gedeelte van het GRS het volgende gesteld :

"Binnen het stedelijk gebied (afbakening) wordt gestreefd naar een gemiddelde woondichtheid van 25 woningen per hectare. Door de specifieke ruimtelijke structuur van Genk is deze dichtheid niet overal haalbaar. Om deze gemiddelde dichtheid te kunnen realiseren worden de gewenste dichtheden gediversifieerd. De diversificatie zal gebeuren op basis van de gewenste ruimtelijke structuur van de deelruimten. Door het toepassen van hogere dichtheden in deelruimten met een hogere ruimtelijke draagkracht, kunnen andere deelruimten gevrijwaard worden.

Voor de invulling en aansnijding van de woongebieden wordt gewerkt met richtcijfers, die de gemiddelde minimumdichtheid per deelruimte weergeven.

[...]."

8.3. Uit het voorgaande blijkt dat de cijfers voor de "woondichtheid" en voor het "aantal woningen", vermeld in de "woonprogrammatie - fasering deelruimte Kernstad" (tabel 1) van het GRS moeten begrepen worden als richtcijfers voor het, in die tabel, prioritair te ontwikkelen woonuitbreidingsgebied "Oude Postbaan".

Het niet strikt in acht nemen van de in voornoemde woonprogrammatie voorziene woningdichtheid en het toelaten van meer woningen dan voorzien in die programmatie toont als dusdanig nog niet de onwettigheid van het GRUP aan. Hetzelfde geldt voor het feit dat het GRUP een gebied ontwikkelt dat in oppervlakte groter is dan de in de woonprogrammatie voorziene 2,62 ha.

8.4.1. Waar verzoeker in een *tweede middelonderdeel* de “afwijking” van het GRS in het licht van de “gewenste natuurlijke structuur” aanvoert, dient vooreerst vastgesteld dat hij dit middelonderdeel opbouwt vanuit de premisse dat het kwestieuze gebied als een “lokaal natuurelement” en meer in het bijzonder als een “geïsoleerd boscomplex in bebouwd gebied” moet worden beschouwd.

8.4.2. Onder de rubriek “Gewenste natuurlijke structuur” van het GRS worden “lokale natuurelementen” omschreven “als elementen die nu reeds een belangrijke natuurwaarde hebben en waar ook in de toekomst natuur richtinggevend is. De lokale natuurelementen kunnen opgedeeld worden in grote aaneengesloten natuurgebieden in de Gordel en geïsoleerde boscomplexen en natuurelementen in het bebouwd gebied”.

Worden aangemerkt als “geïsoleerde boscomplexen en natuurstapstenen”, zijnde “lokale natuurelementen die ruimtelijk geïsoleerd voorkomen binnen het stedelijk weefsel” en die “functioneren als natuurstapstenen en een belangrijke recreatieve rol spelen ten opzichte van de omliggende woonomgeving”: de Melberg, het Arboretum Bret en Mettenveld, de terril van Winterslag en Vogelsberg, gebied tussen Hengelhoefstraat en E314 (Oud-Winterslag), Hoevenzavel Oost.

8.4.3. Van de Oude Postbaan is in de voormelde opsomming van “geïsoleerde boscomplexen en natuurstapstenen” derhalve geen sprake. In de rubriek “B. Nederzettingsstructuur” van het bindend gedeelte van het GRS wordt dit gebied daarentegen wel expliciet opgenomen als prioritair te ontwikkelen gebied.

8.4.4. In de MER-screeningsnota wordt duidelijk aangegeven dat het plangebied niet opgenomen is binnen de gewenste natuurlijke structuur. Omtrent de nabijheid van de Stiemerbeekvallei leest men in de screeningsnota nog dat “Een directe ecologische relatie van de vallei met het plangebied [...] niet aanwezig [is]”

8.5. Het *tweede middelonderdeel* gaat van een verkeerde premisse uit en toont geen afwijking van het GRS aan.

8.6. Het middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

9.1. Verzoeker roept in een derde middel de schending in van artikel 1.1.4 VCRO, alsook van het onafhankelijkheids- en onpartijdigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

9.1.1. Hij zet uiteen dat, nu het bestreden GRUP tot stand is gekomen op vraag van eigenaars, wier eigendom gelegen is binnen het GRUP en het GRUP opgesteld werd met behulp van deze eigenaars, de plannende overheid niet op onpartijdige of onafhankelijke wijze heeft gehandeld. Het onafhankelijkheids- en onpartijdigheidsbeginsel houdt in dat niet gehandeld wordt ter realisatie van een particulier belang. Een plan dient aangenomen te worden met het oog op de goede ruimtelijke ordening van het betrokken gebied en niet enkel en alleen om aan de private belangen van de eigenaars in het gebied tegemoet te komen.

9.1.2. Hij wijst er verder op dat de eigenaars en de eerste verwerende partij een overeenkomst hebben getekend waarin 1) het landmeterskantoor J.H. wordt gelast met het opmeten van het terrein en het opstellen van een verkavelingsdossier (artikel 1), S. wordt gelast met de opmaak van een “Gemeentelijk Ruimtelijk structuurplan” (artikel 2) en het voormelde

landmeterskantoor volmacht krijgt om de eigenaars te vertegenwoordigen om alle formaliteiten te vervullen (artikel 3). De in deze overeenkomst – waarvan het bestaan in het advies van de Gecoro wordt erkend – aangeduide personen zijn ook de personen die het GRUP opgesteld hebben, zodat dit niet met de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid en vanuit het algemeen belang werd opgesteld.

9.2. Verzoeker stelt in zijn memorie van wederantwoord nog dat, gelet op het bestaan van de voormelde overeenkomst en gelet op het feit dat Landmeterskantoor H. en Ir. stedenbouwkundige S. uiteindelijk ook diegenen zijn waaraan de eerste verwerende partij de realisatie van het GRUP heeft gegund, het gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid, minstens de schijn ervan, vaststaat.

Beoordeling

10.1.1. Artikel 1.1.4 VCRO bepaalt onder meer dat bij de ruimtelijke ordening de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar worden afgewogen. Deze bepaling bevestigt dat een ruimtelijk uitvoeringsplan niet mag worden opgemaakt uitsluitend ter behartiging van bepaalde individuele belangen, maar dat het integendeel slechts kan worden aangenomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening van het betrokken gebied. De omstandigheid evenwel dat een ruimtelijk uitvoeringsplan wordt opgemaakt met het oog op het creëren van een ruimtelijk kader voor een project waaraan ook een of meer private ondernemers deelnemen, bewijst op zich niet dat het plan niet of onvoldoende geïnspireerd is door het algemeen belang.

10.1.2. De toelichtingsnota bij het GRUP bepaalt :

“de aanleiding van de opmaak van het RUP [was] de concrete vraag van de eigenaars om door middel van een principieel akkoord over te kunnen gaan tot de ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied ‘Oude postbaan’. In de zitting van de bestendige deputatie van 16 februari 2005 werd het woonuitbreidingsgebied ‘Oude Postbaan’ (Paresbemden) vrij gegeven onder de voorwaarde dat er een BPA/RUP opgemaakt werd en dit omwille van de schaal en de complexiteit van het gebied.

Het college van burgemeester en schep en heeft in vergadering van 26 december 2007 de opmaak van het inmiddels vernietigde GRUP toegewezen in navolging van het principieel akkoord. De opmaak van het vernietigde en het bestreden GRUP heeft tot doel het woonuitbreidingsgebied te herbestemmen naar residentieel wonen waarbij:

- de woondichtheid van 25 wo/ha in de ontwikkelbare gebieden wordt genuanceerd op basis van de bestaande ruimtelijke context;
- de belangrijke aanwezige groenstructuren vanuit een coherente visie maximaal gevrijwaard worden;
- de ontsluiting naar het gemeentelijk hoofdwegennet éénduidig wordt vastgelegd;
- deze elementen juridisch vastgelegd worden en gekoppeld worden aan een onteigeningsplan voor het openbaar domein zodat bij een gefaseerde ontwikkeling de ruimtelijke doelstellingen maximaal gevrijwaard worden.

Het RUP wordt opgemaakt als een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in navolging van de ontwikkeling van een vrijgegeven woonuitbreidingsgebied voor wonen waarbij specifieke aandacht besteed wordt aan het specifieke karakter van het terrein, het maximale behoud van de streekeigen houtkanten en waarbij gestreefd wordt naar diverse, kwaliteitsvolle en vernieuwde woonvormen te midden van een gebied met een sterke identiteit.”

10.1.3. Wat de “globale visie op de ontwikkeling van het gebied” betreft, stelt de toelichtingsnota onder meer :

“Door in het plangebied de belangrijkste groenstructuren (houtkanten en bospercelen in gemeentelijke eigendom) te integreren in de ruimtelijke uitleg wordt het structurerend groen een publieke ruimte die een recreatieve en functioneel bindende functie krijgt op een hoger planniveau (plangebied in zijn directe omgeving) en een visueel scheidende en bufferende functie krijgt op een lager planniveau (perceelsniveau). Op het niveau van het plangebied zelf wordt het groenbestand als structurerend en als belevingssturend element beschouwd in het versterken van de identiteit, de belevingswaarde en de beeldwaarde.

In functie van de bestaande ruimtelijke context van de directe omgeving wordt geopteerd om het plangebied te ontwikkelen met grondgebonden woningen in open en halfopen bebouwing met max. 2 bouwlagen. Een schakeling van max. 4 woonentiteiten moet de korrelgrootte van het bebouwd volume beperken en laten aansluiten op de korrel van de directe omgeving.”

10.1.4. Uit het voormelde blijkt dat het GRUP, dat mede de uitvoering betreft van een volgens het bindend gedeelte van het GRS als prioritair te ontwikkelen woonuitbreidingsgebied “1.35 Oude Postbaan” niet “louter is vastgesteld ter behartiging van particuliere belangen”, minstens toont verzoeker

dit niet aan. Evenmin blijkt dat “de wensen van de eigenaars in het gebied maximaal werden behartigd”. De omstandigheid dat “van een aantal aanpalende eigenaars de wensen helemaal niet overeenkomen met de ontwikkeling van het gebied”, toont het tegendeel hiervan niet aan.

10.2.1. Ter zake de schending van “het onafhankelijkheidsbeginsel en onpartijdigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur” stelt verzoeker in zijn bezwaarschrift het volgende:

“Welnu, ik ben in het bezit van de tekst van een overeenkomst tussen de Stad Genk en de eigenaren in het betrokken gebied waarbij afspraken worden gemaakt:

- > Om landmeterskantoor [H.] het terrein te laten opmeten met het oog op het opstellen van een RUP, verkavelingsdossier en wegenisdossier.
- > Om Ir. [S.] te gelasten met de opmaak van een RUP
- > Om landmeterskantoor [H.] volmacht te geven alle handelingen voor de eigenaren te stellen.
- > Om de kosten van al deze handelingen te regelen tussen de eigenaren in het gebied.

Het spreek voor zich dat deze overeenkomst een flagrante schending is van het hierboven aangehaalde beginsel.

Bovendien stel ik vast dat het RUP opgesteld is door een partij die daar een eigen economisch belang bij heeft. Het RUP is immers (mede)opgesteld door landmeterskantoor [H.] (hetgeen blijkt uit de voetvermelding op elke pagina van het RUP ‘Geosted bvba ism Landmeterskantoor [H.]’). Evenwel heeft het landmeterskantoor [H.] een dubbel eigen belang bij de ontwikkeling van het gebied :

- > Het kantoor heeft de taak gekregen om na het RUP een verkavelingsdossier en een wegenisdossier op te stellen. Deze taak wordt lucratiever voor het kantoor naarmate er meer te verkavelen bouwpercelen en meer aan te leggen wegen zijn. Vanuit deze eigen winstmogelijkheid zal het kantoor wellicht geneigd zijn om deze mogelijkheden te maximaliseren, hetgeen uiteraard niet kan voor een plan dat uit algemeen belang moet zijn opgesteld.
- > In de overeenkomst wordt het landmeterskantoor gemachtigd om voor de eigenaren [...] alle formaliteiten te vervullen voor een verkavelingsvergunning. Dit betekent niets meer of niet minder dan dat het landmeterskantoor met het oog op de verkaveling, handelingen voor de eigenaren mag stellen. Dit betekent in feite dat het RUP mede opgesteld is door de eigenaren die toekomstig het gebied in het RUP willen verkavelen.

U zal begrijpen dat dit niet kan.

Louter in de marge vraag ik mij af of dergelijke afspraken in overeenstemming zijn met de overheidsopdrachtenwetgeving.

U zal begrijpen dat deze inbreuken dermate flagrant zijn dat ik mijn cliënte adviseer ze aan de toezichthoudende overheid te signaleren.”

10.2.2. Dit bezwaar werd door de Gecoro bij de opmaak van het vernietigde GRUP als volgt beantwoord:

“Gelet op het gegeven dat het een overeenkomst betreft tussen de diverse eigenaars van het plangebied om over te gaan tot de ontwikkeling van het plangebied.

Gelet op het gegeven dat het een overeenkomst betreft ondertekend door [J. H.] en de diverse eigenaars, maar waar de stad niet op getekend heeft, waardoor het verband tussen de stad en de eigenaars niet is aangetoond.

Gelet op het gegeven dat de overeenkomst daterend van 26 maart 2006 niet door de stad werd ondertekend

Gelet op het gegeven dat de bijgevoegde prijsofferte enkel werd ondertekend door [J. H.]

Gelet op het gegeven dat de stad op basis van de collegebeslissing van 10 oktober 2007 [J-L. S.] aangeschreven heeft op 16/10/2007 om mee te dingen naar een prijsvraag in het kader van een onderhandelingsprocedure voor de opmaak van het RUP Oude Postbaan /Paresbenden samen met TECHNUM, ARCADIS-GEDAS en A33-ARCHITECTEN.

Gelet op het gegeven dat de samenwerking met landmeterskantoor [J. H.] zich conform de offerte van 14 november 2007 baseerde op de ervaring van [J. H.] in functie van het aanvragen van een principieel akkoord (zie bijgevoegde kopies van delen van de offerte), gelet op het gegeven dat de selectie gebeurde op basis van de aangedragen elementen van GEOSTED bvba samenstelling van GEOTEC en [S. J-L.] en niet door landmeterskantoor [J. H.]

Gelet op het gegeven dat het landmeterskantoor [J. H.] in onderaanneming van GEOSTED werkt en dat het stedenbouwkundige en ruimtelijke volledig gedragen werd door [J-L. S.] erkend ruimtelijke planner

Gelet op het gegeven dat [J. H.] landmeter is en geen erkenning heeft als ruimtelijke planner en conform de bestaande wetgeving geen RUP kan opmaken.

Gelet op het gegeven dat uit de offerte van 14 november 2007 duidelijk naar voor komt dat landmeterskantoor [J. H.] enkel in onderaanneming landmeetkundige activiteiten uitgevoerd heeft, die geenszins het tracé op de oppervlakte van het openbaar domein hebben bepaald.

Gelet op het gegeven dat bij de voorgestelde methodiek voor de volledige realisatie van het RUP enkel beroep gedaan werd op landmeterskantoor [H.] voor zijn landmeetkundige expertise binnen het plangebied. Zo werd door landmeterskantoor [J. H.] het plan bestaande toestand opgemaakt op basis van een concreet opmetingsplan en de aangebrachte (digitale) opmetingsplannen van het gebied door derden. Daarnaast heeft het landmeterskantoor [H.] in het kader van de concrete inmeting van de waardevolle bomen met kruinprojectie deze opmeting voor zijn rekening genomen.

Gelet op het gegeven dat in de offerte hoofdstuk 4. Kwalificatie projectteam gekoppeld aan relevante referenties [J. H.] als beëdigd landmeter -expert is opgenomen en zijn taak louter beperkt wordt tot

bijkomende inmeting voor de opmaak van het plan feitelijke toestand en de opmaak van het plan juridische toestand.

Finaal heeft het landmeterskantoor [H.] tevens alle documenten opgemaakt en getekend voor de herlegging van de buurtweg wat tevens een typisch landmeetkundige taak betreft.

Gelet op het verslag bij onderhandelingsprocedure voor de opmaak van het RUP voor Paresbemden van 12 december 2007 waaruit blijkt dat er 2 inschrijvers waren en dat op basis van de opgestelde gunningscriteria GEOSTED bvba de beste offerte had.

Gelet op het schrijven van 31.12.2007 waarin de opmaak van het RUP Paresbemden wordt toegewezen aan GEOSTED bvba.

Gelet op het feit dat de rechtsleer die bezwaarindiener citeert en waar bezwaarindiener de schending van artikel 1.1.4. VCRO mede op baseert, niet van toepassing is aangezien *in casu* de planopmaak niet bekostigd wordt door particulieren.

Gelet op het gegeven dat de toewijzing van de opdracht volledig conform de wet op de overheidsopdrachten gebeurde.

Gelet op het gegeven dat bezwaarindiener op geen enkele wijze ook maar enigszins waarschijnlijk maakt dat zuiver private belangen bepalend of mede bepalend zijn geweest en als motief hebben gediend bij het opstellen van het ontwerp van het RUP.

Gelet op het gegeven dat landmeterskantoor [J. H.] geen eigendommen heeft in het plangebied.

Gelet op het gegeven dat de ruimtelijke afwegingen van het RUP zijn gemaakt door GEOSTED.

GEOSTED erkent tevens het algemeen belang van de opdracht en heeft het contract met de stad.

Gelet op het gegeven dat de inhoudelijke afweging bij de erkende ruimtelijke planner binnen GEOSTED ligt en de opmeting volledig gesitueerd is bij landmeterskantoor [J. H.].

Kan hier geen sprake zijn van dubbel eigen belang van het landmeterskantoor [J. H.].”

10.2.3. In het nieuwe advies van de Gecoro van 8 oktober 2012 wordt de weerlegging van dit bezwaar van verzoeker, zoals uiteengezet in het eerdere advies van 22 april 2010, integraal en op identieke wijze hernomen. Bovendien leest men in het nieuwe advies nog wat volgt :

“Het ontwerp schendt art. 1.1.4. VCRO niet.

Er is geen economisch belang van landmeterkantoor [H.] in het dossier vast te stellen. Uit de aanbestedingsprocedure en de offerte ingediend door GEOSTED is het dubbel eigen belang bij de ontwikkeling van het gebied door landmeterkantoor [H.] weerlegd en niet aantoonbaar.

De belangrijkste documenten zoals de overeenkomst tussen de eigenaars, het gunningsverslag en de belangrijkste onderdelen van de offerte van 14 februari 2008 worden bij de weerlegging van de bezwaren gevoegd.”

10.2.4. Niettegenstaande het voormelde, blijft verzoeker, zonder aanvoering van enig nieuw gegeven of argument, voorhouden dat “het RUP niet met de vereiste onafhankelijkheid, onpartijdigheid en vanuit het algemeen belang werd opgesteld”.

Verzoeker overtuigt niet, temeer nu niet blijkt dat de eerste verwerende partij de kwestieuze “overeenkomst” mede heeft ondertekend. Bovendien dient vastgesteld dat met die “overeenkomst” de “partijen” enkel “betrachten een verkaveling met wegenis te realiseren”. Weliswaar stipuleert artikel 2 dat “de partijen de heer [S.], Ir. stedenbouwkundige, ..., beopdrachten over te gaan tot de opmaak van een Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP) van het betreffende projectgebied, cfr. de vigerende wetgeving terzake”, doch uit geen enkel gegeven blijkt dat de voormelde stedenbouwkundige die “opdracht” zou hebben aanvaard. Die vaststelling geldt overigens evenzeer ten aanzien van de zogenaamde “opdracht” aan “de bvba Landmeterskantoor [J.H.], ..., tot het opmeten van het terrein in functie van het opstellen van een Gemeentelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan (RUP), het verkavelingsplan en het wegenisdossier”.

10.3. Het middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

11.1. Verzoeker roept in een vierde middel de schending in van de artikelen 2.2.14 en 2.2.15 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij zet uiteen dat na het openbaar onderzoek essentiële wijzigingen werden doorgevoerd aan de stedenbouwkundige voorschriften, zonder dat een nieuw onderzoek werd georganiseerd. Hij wijst erop dat deze

wijzigingen niet gebaseerd zijn of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen.

Verzoeker steunt dit middel op het feit dat :

- Een nieuw stedenbouwkundig voorschrift 4.3.12. “Natuurwaarden en compensatie” werd ingevoegd.
- De artikelen 1 en 2 van de stedenbouwkundige voorschriften werden aangepast en uitgebreid met een bepaling inzake bos/natuurcompensatie.

Volgens verzoeker zou er geen sprake zijn van een geuite grief betreffende de boscompensatie.

11.2. In zijn memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker dat er geen sprake is van een geuite grief betreffende de boscompensatie en stelt hij dat de grief alleen betrekking heeft op het negeren van het waardevolle bosperceel 7 als “biologisch zeer waardevol”.

Beoordeling

12.1. Artikel 2.2.14, § 6, tweede lid, VCRO luidt :

“Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide diensten en overheden, of het advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.”

12.2. Daargelaten de vraag naar het belang van verzoeker bij het middel, nu de door hem geviseerde voorschriften precies tegemoet willen komen aan de door hem geuite en in 's Raads meer vermelde vernietigingsarrest gegrond bevonden kritiek op het gebrek aan boscompensatie, dient vastgesteld dat verzoeker in zijn bezwaar wel degelijk heeft gewezen op het verdwijnen van 3,55 ha bos dat als biologisch waardevol tot zeer waardevol gekwalificeerd werd, zonder dat er in het GRUP in boscompensatie wordt voorzien.

Bovendien heeft de Gecoro in haar nieuw advies op uitvoerige wijze geadviseerd om boscompensatie in te schrijven in het verordenend deel van de stedenbouwkundige voorschriften.

12.3. Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust